

CREDINȚA PROFESIEI

Interviu cu director de îngrijiri Lena Bălăneanu
Institutul Oncologic "Prof dr Ion Chiricuța" Cluj

1. Vi s-a schimbat viața de când lucrați în Institutul Oncologic?

L. B. În primul rând vreau să vă spun că lucrez în Institutul Oncologic, prof. dr. Ion Chiricuța, Cluj-Napoca din 1974; am lucrat 23 de ani în bloc operator unde am fost și asistentă șefă, am lucrat în ambulatoriul de specialitate direct cu bolnavii de cancer și din anul 2004 sunt director de îngrijiri. Nu pot să spun că m-am schimbat dar apreciez mai mult viața și sănătatea.

2. Vă implicați emoțional în relațiile cu pacienții?

L. B.: Depinde de sensul implicării emoționale la care vă referiți. În general, din punct de vedere deontologic noi nu avem voie să ne implicăm emoțional adică să-i transmitem bolnavului ceea ce simțim. Fiecare pacient are o anumită structură psihică și nu te poți ocupa la fel de fiecare. Depinde de persoana căreia i te adresezi. În general, la noi implicarea emoțională se produce în sens deontologic și încercăm să-i dăm pacientului încredere în el, în forța lui, în puterea lui de a lupta cu boala și cu tratamentele grele pe care le suportă. De multe ori poate un cuvânt bun, un zâmbet, o atingere fac foarte mult și o spun din discuțiile avute cu pacienții. Unii îmi zic: „Doamnă, după ce am discutat cu dvs sau cu domnul doctor sau cu alții din personalul institutului, parcă boala mi s-a vindecat cu 50%”. Doar din acest punct de vedere putem spune că ne implicăm emoțional. Altfel nu, pentru că nu ți-ai putea face meseria.

3. Apreciază bolnavii suficient de mult eforturile dvs și ale asistentelor de a-i îngriji cât mai bine?

L. B.: Da, apreciază eforturile noastre și asta o fac prin mesaje pe care ni le transmit, prin scrisorile de mulțumire pe care ni le dau și, în general, prin gradul mare de adresabilitate.

4. Cum îi ajutați pe bolnavi să treacă peste sentimentele de neliniște, anxietate și panică provocate de boala pe care o au?

L. B.: Pe bolnavi îi ajutăm discutând cu ei, cu fiecare în parte atât eu cât și medicii sau asistentele care se ocupă de ei. Îi ajutăm prin felul prin care ne adresăm și dacă sunt probleme, pentru că sunt unii bolnavi care nu suportă faptul că suferă de cancer, atunci îi îndrumăm la persoane de specialitate. Dar, în general, reușim să îi facem să treacă peste acest lucru și de un real folos ne este și Societatea Română de Cancer, cu grupurile de suport psihologic pe care le au cu pacienții noștri.

5. Care sunt satisfacțiile dvs, ca director de îngrijiri, în legătură cu bolnavii?

L. B.: Ca director de îngrijiri, pot să spun că satisfacțiile mele sunt destul de mari pentru că mă pot implica direct în luarea deciziilor în așa fel încât aceștia să fie cât mai mulțumiți și să ridicăm cât mai mult nivelul de îngrijire. Chiar astăzi am repartizat niște chestionare de automulțumire către pacienți care au fost anonime iar una din paciente spunea: „Am mai fost acum câțiva ani la dvs și erau aceleași tipuri de chestionare dar de atunci s-au schimbat foarte mult în bine.” Discutând cu tine, bolnavul nu are întotdeauna curajul să-ți spună dacă e bine, dacă e mulțumit sau dacă e stresat dar prin aceste chestionare poate să-și spună direct părerea despre îngrijire, pacienți etc.

6. Există suficient personal în Institutul Oncologic?

Lena Bălăneanu: Din păcate, nu este suficient personal în institut, raportat la numărul de paturi și la volumul mare de muncă. Dar cred că același lucru se întâmplă în toate spitalele din țară.

7. Sunt suficiente fonduri pentru numărul de bolnavi care există?

L. B.: Cu fondurile pe care le avem am reușit să aducem institutul la un nivel foarte ridicat în ceea ce privește condițiile de cazare, hrana și tratamentele. Și aici aș vrea să subliniez că niciodată pacienții nu au trebuit să-și cumpere materiale sanitare sau hrană. Dar întotdeauna este loc și de mai bine.

8. Cum este relația pe care o aveți cu medicii din institut?

L. B.: În general, cu medicii din oncologie relația mea este foarte bună. Bineînțeles că mai există discuții iar cele mai multe sunt privitoare la lipsa de personal. Deoarece volumul de muncă este foarte mare avem nevoie de mai mult personal și atunci aceste discuții sunt inerente dar relațiile sunt foarte bune pentru că împreună muncim și împreună trebuie să îi ajutăm pe bolnavi. Aici nu este funcția de director sau de medic, ci este o relație interumană, pentru a-i ajuta pe cei ce au nevoie de tine.

9. Ca director de îngrijiri aveți un program încărcat. Vi se întâmplă de multe ori să stați peste program?

L. B.: Programul de lucru este foarte încărcat, nu numai al meu ci al tuturor celor care lucrează în această clinică. Pot spune că în Institutul Oncologic directorii vin primii și pleacă ultimii iar noi suntem pe baricade ori de câte ori este nevoie și, de obicei, este.

10. Cunoașteți activitățile desfășurate de Societatea Română de Cancer? Dacă da, ce părere aveți de ele?

L. B.: Da, cunosc activitățile Societății Române de Cancer și ne sunt de un real ajutor în îndrumarea pacienților. Aș vrea să mulțumesc pentru grupurile de suport psihologic pe care le oferă, pentru programul de prevenție care ne ajută foarte mult, pentru emisiunile televizate și pentru informațiile publicitare. Avem niște panouri în institut la care pacienții au acces și pot învăța cât mai multe despre cancer. Eu sper într-o colaborare cât mai eficientă și pe viitor cu această societate.

**Reporter : Andreea Mitrică,
studentă la Facultatea de Științe Politice,
Administrative și ale Comunicării,
secția Jurnalism**

